

mens den disciplinære myndighed i alle andre tilfælde udøves af justitsministeren. Med bestemmelsen i udkastets § 1 a, stk. 1, nr. 4, gøres klageretten kompetent til at udøve disciplinærmyndighed over for fuldmægtige, midlertidigt beskikkede dommere m.v., således at justitsministeren ikke længere kan træffe afgørelse i disse sager.

Som nr. 5 indføres der en ny bestemmelse, hvorefter klageretten bliver kompetent i sager om fjernelse af fuldmægtige m.m. fra deres stilling. Klagerettens kompetence omfatter sager om uansøgt afsked samt sager om ændring af tjenestested mod den pågældendes vilje.

Der indføres endvidere en ny bestemmelse i § 1 a, stk. 1, nr. 6, hvorved Den Særlige Klageret får kompetence til at træffe afgørelse om afsættelse af enkelte medlemmer af Domstolsstyrelsens bestyrelse. Der henvises i øvrigt herom til § 6 i forslaget til lov om Domstolsstyrelsen.

Til stk. 2-6

Bestemmelserne er identiske med de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 1 a, stk. 1, 2.-3. pkt., og stk. 2-6. Ændringerne er alene begrundet i lovtekniske hensyn.

Som noget nyt er det dog i stk. 4, 3. pkt., foreslået, at der skal gælde en 70 års aldersgrænse for advokat og universitetslærer medlemmerne af klageretten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.2. og 4.6.2.

Til nr. 2 og 4 (retsplejelovens § 3 og § 10)

Titlen »protokolsekretær«, der ikke længere benyttes i praksis, er udgået af bestemmelsen i § 3 (nr. 2). Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringen af § 52, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Bestemmelserne i de gældende §§ 3 og 10 om, at der ansættes et antal fuldmægtige ved Højesteret, landsretterne og Sø- og Handelsretten, er ligeledes udgået som overflødige. Det samme gælder bestemmelserne om, at præsidenterne for Højesteret, landsretterne og Sø- og Handelsretten træffer bestemmelse om forretningernes fordeling, hvilket naturligt må gælde også uden en særlig lovhjemmel.

Bestemmelserne er i øvrigt kun ændret sprogligt.

Til nr. 3 (retsplejelovens § 4, stk. 2)

I retsplejelovens § 4, stk. 2, angives antallet af dommere i de to landsretter. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at Østre Landsret ved dette lovforslag foreslås opnormeret med 2 faste landsdommerstillinger med henblik på, at landsretten kan varetage de opgaver, der er forbundet med en for-

øgelse af antallet af konstituerede dommere. Der henvises herom i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.5.

Østre Landsret består efter lovændringen af en præsident og 57 andre landsdommere, mens Vestre Landsret består af en præsident og 36 andre landsdommere.

Til nr. 5 (retsplejelovens § 11, stk. 1, 1. og 2. pkt. m.fl.)

Ved de foreslåede ændringer delegeres regelfastsættelseskompetencen på en række mindre og mere teknisk prægede områder fra justitsministeren til Domstolsstyrelsen.

Domstolsstyrelsen bemyndiges således til at fastsætte administrative regler vedrørende fastsættelse af tingsteder for landsretterne i nævningesager (§ 11, stk. 1, 1. og 2. pkt.), fastsættelse af tingsteder, afdelingskontorer og kontordagenes antal og kontortidens længde for byretterne (§ 19, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, 1. og 2. pkt.), fastsættelse af tidspunktet for ordinær ret (§ 28, stk. 1), regler om stævningens erklæring til dommeren (§ 58, stk. 2, 2. pkt.), fastsættelse af regler for vederlag og rejsegodtgørelse for nævninger og domsmænd (§ 87), fastsættelse af regler om vederlag og rejsegodtgørelse til sagkyndige medlemmer af landsretterne og Sø- og Handelsretten (§ 93, stk. 7), fastsættelse af regler om særlige blanketter til stævninger (§ 348, stk. 4), regler om afholdelse af fagedforretninger uden for sædvanlig kontortid og om vederlag til vidner i fagedforretninger (§ 491, stk. 2, og stk. 4, 2. pkt.).

Efter den gældende regel i § 17, stk. 2, fastsættes almindelige regler om forretningernes fordeling mellem dommerne ved de retter, der har en civilret og en kriminalret, af justitsministeren. Det er i betænkningen, jf. side 426, foreslået, at denne kompetence forbliver hos justitsministeren, idet der henvises til, at bestemmelsen vedrører sagernes fordeling mellem to uafhængige embeder og ikke sagernes fordeling internt ved et embede.

Justitsministeriet finder det imidlertid rigtigst, at denne kompetence tilkommer Domstolsstyrelsen, og bestemmelsen i § 17, stk. 2, foreslås ændret i overensstemmelse hermed. Det vil således være naturligt for styrelsen, som vil have et indgående kendskab til retternes arbejdsopgaver, ressourcer m.v., at tage stilling til sagsfordelingen mellem de to embeder.

Der henvises endvidere til forslaget til ændrede bemyndigelsesbestemmelser i lovforslagets §§ 3 - 5 og § 7.

Vedrørende de generelle overvejelser om delegation af regelfastsættelseskompetence henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 7 samt til de almin-